

## Kristi Kropps och Blods högtid 2021

Förra söndagen fick vi se rakt in i Guds innersta verklighet: Treenighetens mysterium. Heliga Trefaldighets dag yppade hemligheten om vem Gud är: en gemenskap i kärlek mellan Fadern och Sonen i Andens enhet. Mer och mer kan vi lära oss att tillbe denne Gud, låta oss förvandlas av hans kärlek och bli honom allt mer lika. För att komma honom allt närmare och förstå vem han är, älska och efterfölja honom behöver vi hjälp. Vi behöver näring. Vi behöver undervisning. Vi behöver Gud själv för att bli vad vi är menade att bli: Faderns älskade barn, Sonens bröder och systrar, Andens heliga tempel.

När vi idag får fira Kristi kropps och blods högtid får vi allt detta. I detta heliga sakrament får vi all den näring och föda vi behöver för att växa in i en allt mer innerlig förening med den treenige Guden. Inifrån blir vi upplysta och undervisade om vem Gud är och hur vi kan bli honom allt mer lika och efterfölja honom allt bättre. Genom dopets sakrament är vi redan ett Andens heliga tempel, där Treenigheten bor och verkar genom den heliggörande nåden. Vi behöver eukaristin för att förstå vem vi egentligen är, vad Gud vill göra med oss och vad vi skall göra för honom. Eukaristi betyder tacksägelse. Detta sakrament lär oss att leva i ständig tacksägelse för allt vad Gud har gjort för oss genom sin Son i stället för att fastna i klagan och missnöje för att livet inte blev som vi hade tänkt oss, alltså den frestelse och tendens som så många fastnar i, inte minst i vår tid och miljö.

För en tid sedan gav stiftets bokförlag Veritas ut en liten bok av Clemens Cavallin som rätt och slätt heter "Offer". Många undrar nog varför man i all världen skall behöva en hel bok om detta ämne. För att förstå eukaristin och få en mer djuplodande insikt i livet som sådant behöver vi faktiskt ta till oss mer och mer vad som menas med offer. Eukaristin är alltid ett offer. Kristi korsoffer på Golgota blir sakramentalt närvarande när eukaristin firas. Dagens evangelium talar om påskmåltiden som Jesus firade med sina lärjungar enligt judisk tradition där "förbundsblodet som blir utgjutet för många" (Mark 14:24) stod i centrum. Hela Jesu liv på jorden – från krubban till korset – stod i offrets tecken, i den självutgivande och tjänande kärlekens tecken. Inkarnationen som sådan, Guds människoblivande - hans *kenosis* - talar just om denna inre verklighet i Gud själv, som sedan förtydligas för oss i hela Jesu liv, lidande och död, alltså i hans offer.

Allt detta blir ännu mer tydligt i eukaristin. Det blir synligt och till och med ätligt! Så nära vill Guds enfödde Son som blivit människa i Jesus Kristus komma oss genom detta sakrament. I eukaristin beseglas det förbund som Gud har slutit med oss människor. Hela uppenbarelsen talar om Guds längtan efter att sluta ett oupplösligt förbund med mänskligheten. Hela det gamla förbundet är präglad av

Guds vilja att sluta detta förbund, som sedan får sin fullbordan i Kristus och Kyrkan.

I dagens läsning ur Andra Moseboken läser vi: ”Detta är förbundets blod, det förbunds som Herren har slutit med er” (24:8). Allt pekar fram mot Jesu offer på korset, där han utgjuter sitt blod för att för hela världen uppenbara att Gud har ingått ett förbund med sitt folk. Han har beseglat det genom sin människoblivne Son, som av kärlek till oss människor offrat sig för oss och utgjutit sitt blod för oss. Allt detta får vi del av genom eukaristins sakrament. Varje gång mässan firas blir Guds förbund med oss förnyat. Kristi offer blir närvarande för att förvandla oss från självcentrerade syndare till självutgivande, helgonlika människor. Frågan är: vill vi låta oss förvandlas? Vill vi offra vår självupptagenhet och själviskhetens alla lockelser? Varje gång vi tar emot eukaristin ställs vi inför denna uppmaning och utmaning: att välja kärlekens och offrets väg eller bli kvar i vår själviska lilla bubbla.

”Med sitt eget blod... har han en gång för alla trätt in i helgedomen och vunnit befrielse åt oss för evigt” (Heb 9:12). Som Översteprästen i det nya förbundet har Kristus fullbordat försoningen mellan Gud och oss människor. Han har offrat sig själv för att vi skall bli befriade från syndens slaveri och bli delaktiga av Guds verklighet för evigt. Allt detta får vi del av redan nu i eukaristin som en försmak av det eviga livet och den himmelska bröllopsmåltiden. Kristi offer på korset banar väg för den eviga glädjen och skådandet av Guds innersta verklighet. Eukaristin ger oss en försmak av evigheten. Vi får provsmaka vad som väntar oss. Frågan är: erfar vi verkligen något av detta när vi tar emot Jesus i eukaristin? Allt beror på om vi under vårt alldagliga liv har levt ett eukaristiskt liv, om vi har levt i tacksägelse för Guds godhet, i självutgivande kärlek i Jesu efterföljelse. Om vi verkligen har gjort det, då kan vi också ta till oss något av den himmelska glädje som Jesus vill ge oss i eukaristin. Det finns ett inre mystiskt samband mellan offer och glädje, mellan kors och uppståndelse, mellan liv och död. I eukaristin får vi insikt i detta heliga sammanhang, för att vi i det dagliga livet skall fortsätta att offra oss i tjänande kärlek för vår nästa. Det är så vi kan efterfölja den treenige Guden som kommer oss nära och vill förvandla oss genom eukaristin. Hans förbund med oss består till evig tid. I eukaristin skall detta mysterium firas till tidens slut. ”Din död förkunnar vi, Herre, och din uppståndelse bekänner vi till dess du återkommer i härlighet. ”